7
Μάρτης
1978

το σημερινο στίγμα του μονοτονικου

Με τον όρο **στίγμα** του μονοτονικού εννοούμε τη θέση που το μονοτονικό σύστημα γραφής σήμερα στο χάρτη του γλωσσικού-μας. Θα το αναζητήσουμε ερεύνωντας δύο προσδιοριστικα στοιχεία: τα μορφολογικα και τα χρηστικα.

Μορφολογικα η μονοτονική γραφη παρουσιάζει κάποιες,αναπόφευχες, ποικιλίες, που χρονολογικα καταγράφονται αρχίζοντας απο το πείραμα του Γιάνν Βηλαρα (1814) ώς την πρόσφατη διατύπωση των κανόνων του μονοτονικου συστηματόυ απο το Ινστιτούτο Νεοελληνικων Σπουδων του Πανεπιστημιου Θεσσαλονίκης. Οι περισσότερες απ^ αφτες είναι απόπειρες πνεβματικων ανθρωπων απο τα χρόνια του μεσοπόλεμου προσπάθηαν να ερεβνήσουν το έδαφος για την απλοποίηση του ιστορικου τονισμου. Οι προσπάθειες αφτες κατάληξαν στη διαμόρφωση ενος συστηματόυ,που προτάθηκε απο έγκυρους μελετητες της γλώσσας-μας (Βλασσίος Γιαννίδης,Ι.Θ.Κακριδης,Καρβαλός,φρ. Σταύρου κ.ά.),και που - για την όρα τουλάχιστο - παρουσιάζει όλα τα χρέια της σωστης λόσης. Είναι το σύστημα που υιοσετήθηκε απο το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης.

Χρηστικα το στίγμα της μονοτονικης γραφης προσδιορίζεται απο την έχταση της εφαρμογης-του (στεις έκδοσες βιβλίων,,εγκυκλοπέδιο,,σε φυλλάδεια και άλλα κείμενα).Εδω θα λάβουμε υπόψη τις διάφορες δοκιμες που έγιναν τα τελεφταία είκοσι χρόνια. Οι περισσότερες βασίζουνται σε προσωπικα κριτήρια και αγνοουν τα επιστημονικα δεδομένα. Δείχνουν όμως πόσο πλατια έγινε συνείδηση η ανάγκη να καταχτηθεί τα αναχρονιστικα και οπιόδοξοδρομικο σύστημα τονισμου και πόσο οι σημερινοι Έλληνες λαχταρουν να σπάσουν τα δεσμα της ιστορικης γραφης.

Με βάση τα παραπάνω θα μπορόσαμε να καταταξουμε τα διάφορα "συστήματα" τονισμου (και γραφης) σε πέντε κατηγορες:

Τρόποι μονοτονικου

(α) Το σύστημα που υιοσέτησε το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης (1976). Χαρακτηριστικα: τονικο σημάδι, η οξεία,ή κουκκίδα και το συνδέτικο.

(β) Οι διάφορες"παραλλαγες" που δοκιμάστηκαν απο ορισμένους μελετητες και συγγραφεις, αρχίζοντας απο το πείραμα του Βηλαρα ώς τις δοκιμες του Ελισαίου Γιανίδη, του δημοσσένη δανιηλίδη, του Ν. Καζαντζάκη, του Βασίλη Ρώτα και των νεότερων. Κόριο χαρακτηριστικο: η απουσία του συνδετικου. Στην κατηγορία αφτη υπάγεται το σύστημα που Τα Τετράδια του Ρήγα εφάρμοσαν ώς το 1975, καθως και το σύστημα που βασίζεται στον τόνο της φράσης.

(γ) Το σύστημα που υιοσέτησαν ορισμένες εφημερίδες και περιόδικες έκδοσες, χρησιμοποιόντας-το για μεταβατικο τρόπο γραφης. Κόριο χαρακτηριστικο: τα τρία σημάδι τονισμου - τριγωνίδιο ή κουκκίδα - σημειόνουνται και τα πνέβματα,που υποτίθεται ότι καταργόνται. Είναι "σύστημα" νόδο, που με την αντίχαση αφτη προκαλέι σύγχυση και κάθε άλλο παρα στη σωστη λόση ; οδηγεί.

(δ)Το σύστημα που με βάση το "πανεπιστημιακο" υιοσέτησαν, δοκιμαστικα, τα Τετράδια του Ρήγα (απο το 1977), καθως και ορισμένοι νέοι συγγραφεις και δημοσιογράφοι στην Κύπρο. Χαρακτηριστικα: καταργει τον τόνο της λήγουσας και καθιερόνει τη φωνητική γραφη των συνδυασμων αυ και ευ, οι υποτίθεται ότι καταργόνται. Είναι "σύστημα" νόδο, που με την αντίχαση αφτη προκαλέι σύγχυση και κάθε άλλο παρα στη σωστη λόση ; οδηγεί.

(ε) Στους τρόπους αφτους θα μπορόσαμε να συμπεριλάβουμε και την άτονη γραφη.

Καταχώρηση του υλικου

Με βάση την παραπάνω κατάταξη μπορούμε να καταχωρήσουμε τα σχετικα (με μονοτονικη ή άτονη)γραφη κείμενα, για να ερεβνήσουμε τη χρηστική έκταση(ή συχνότητα), που - περίπου - παρουσιάζει η μονοτονικη γραφη στα τελεφταία εξηκοστα χρόνια. Τα στοιχεία που παρέχουμε δεν είναι ξεχωρίστα, αφου δεν πρόκειται για έρεβνα με στατιστικο χαρακτήρα. Η επιλογη-τους και ο αριθμος-τους εξασφαλίζει όμως τις προϋπόθεσες αυας αντικειμενικης εικόνας προσανατολισμου. Ο παρακάτω πίνακας αποτελεί μια πρώτη συμβολη στην έρεβνα.

Στην **πρώτη** κατηγορία εγγράφουνται:

Οι έκδοσες του "Κάβδου", αρχίζοντας απο τη μελέτη του Δευτέρου Σταυριανου "Η Ελλάδα σε επαναστατικη περίοδο"(Αθ. 1974, με ελάχιστες εξαιρέσες ώς σήμερα.(Το σύστημα του "Κάβδου" καταγρεί τον τονισμο της λήγουσας).

Ι.Θ.Κακριδης: Νεοελληνικες μελέτες, Αθ. 1976. (Ο σ.υιοθετει την κουκκίδα, σύμφωνα με το παράδειγμα του Κ. Καρβαλου στο περιοδ. "Το ταξίδι", 1945).

Χρήστος Σαφείρης: Το μονοτονικο σύστημα, Θεσσαλ. 1976.

Νέος Κάδσάγλης: Μυθολογία (δίτμήματα), Αθ.1977. (Ο σ. καταγρεί τον τόνο της λήγουσας).

Στην Κύπρο έχουμε τις ακόλουθες εγγραφες:

Εκπαιδεφτικος Μεταρρυυιστικος Όμιλος Κύπρου: Στόχοι της παιδείας και κυπριακη πραγματικότητα. Λεφκοσία 1977.

Περιόδικο "Οικογένεια και σχολέο" (απο το τέφχος 37, Σεπτ.-Οχτ. 1977.

Γ. Σέρτης: Χρονογραφήματα στις εφημερίδες "Τα νέα" και "Ο ανεξάρτητος", 1977.

Κάτια Χατζηθημητρίου: Σημειόσεις ιστορίας της Κύπρου, (μαθήματα στο γυμνάσιο - πολυγραφ., για έκδοση).

Κίκα Πουλχεζίου: Δυο σειρες στρατιωτάκια, (παιδικο μυιστόρημα- χειρόγραφο, για έκδοση).

Μαρία Πυλιώτου: Οι περιπέτειες του Μονοσάνταλου, (παιδικο μυιστόρημα- χειρόγραφο, για έκδοση).

Στη **δέφτερη** κατηγορία:

Μιχάλης Φιορέτος: Ενώ τραγουδό τη χαράμου, (πολυτα, *Lund* 1958. (Προσωπικο τραγουδι-ποίημα, τονισμο - τριγωνίδιο ή κουκκίδα - σημειόνουνται και τα πνέβματα,που υποτίθεται ότι καταργόνται. Είναι "σύστημα" νόδο, που με την αντίχαση αφτη προκαλέι σύγχυση και κάθε άλλο παρα στη σωστη λόση ; οδηγεί.

Πάνος-Νικολάής Τζελέπης: "Ένας νεγρος. Αθ. 1971.

Δίον.Μαρκαντωνάτος: Στόχος,(ποιήματα). Λεφκοσία 1972.

Γιώργος Παναγιοτόπουλος: Κεκαρφαγίου (ποιήματα).Βόλος 1972.

Σχολικα κείμενα μεταφρασμένα απο το σουηδικο (Τα δόση κωνοφόρων δένδρων, Η στέππα, Η σαράβα). *Lund 1973.*

Βασίλης Ρώτας: Αυγούλα (τραγουδάκια, στιχοπλέγνιόα, μύθοι, με μουσική Νίκηφ. Θ. Ρώτα). Αθ. 1974.

Βασίλης Ρώτας: Βραδινο τραγούδι (ποιήματα), Αθ. 1974.

" " : ...παρά προστάτας νάχομεν...(ποιήματα). Αθ. 1974.

Θεόδ.Κ.Παπαλεξίου: Αλφαβητάριο, Μάλμβ 1974.

" : Το ελληνικό μου Βιβλίο.Μάλμβ 1974.

Χρ. Χρηστίδης: Πολιτικη Οικονομία,1971. (δοκίμιο μεταγραφης στη δημοτικη και πρόλογος). Αθ. 1974.

Χρ. Χρηστίδης: Ποινικος Κώδικας 1950. (δοκίμιο μεταγραφης στη δημοτικη, με πρόλογο). Αθ. 1975.

/Χρ. Χρηστίδη/ Το δύνταγμα της Ελλάδας της 9 Ιουνίου 1975. Επίσημο κείμενο και μεταγραφη του στη δημοτικη. (β) Αναφορα στην Α' Αναθεωρητική Βουλή, και πρόλογος Χρ. Χρηστίδη. Αθ. 1976.

Κώστας Μίσιος: Σεχαομένα (ποιήματα). Αθ. 1975. (Γραφη με άτονη γραφη).

*Α. Wonning: Β. Βλόχ: Νyggaesk verbex.*Κοπεγχάγη 1976.

Α. Wonning: Β. Βλόχ:: Nyggaesk grammatik oversigt . (Σύντομη νορβλ. γραμματική). Κοπεγχάγη 1977.

Βασίλης Παναγιωαγίου: Τα ορείπια (θέατρο). Θεσσαλονίκη 1977.

Προβλήματα μεταγλωττισμου στη νεοελληνική γλώσσα.(Ομιλίες στην Εταιρία Σπουδων Νεοελληνικου Πολιτισμου και Γενικης Παιδείας), Αθ. 1977.

Σ.Κ.Ε.Ε.: Για τον ελληνικο συνδικαλισμο.Βουβέλλες 1974.

Στην **τέταρτη** κατηγορία:

Δεύκιος Σαφειρίου: Σχεδον μηδίζοντες (ποιήματα),έκδοση ΤτΡ, Λεφκοσία 1977.

Ρήγα Κατσελλάη: Στην φτάλλοση (ιστορικο μυθιστόρημα),Λεφκοσία 1977.

Φοίβος Σταυρίδης: Απομυθοποίηση (ποιήματα), έκδοση ΤτΡ, Λεφκοσία 1978.

"Πολιτικα τετράδια" (μηνιάτικη έκδοση του Επαρχ.Γραφείου Διαφάτισης του Ε.Κ.ΕΔΕΚ Δεμέσης), τέφχη 4-6, 1977.

Τα κείμενα της στήλης "Πνεβματικο ημερολόγιο" στην εφ. "Ο ανεξάρτητος" της Λεφκοσίας (απο το φύλλο της 9.1.1978).

Κείμενα και μετάφρασες του Μεσσβρινου δημοσιέρτηκαν σε διάφορα περιοδικα ("Ριζικα του βόλου", "Εφανταικα νεα" της Στοκχόλμης, 1977,"Νέα εποχη" λεφκοσίας, 1977 κ.α.).

Στην **πέμπτη** κατηγορία (άτονη γραφη):

Παλαιότερη δοκιμή Τάκης Χαρισιάδης στην πολιτικη συλλογη του Βασίλη Ρώτα "Θρελλη πορεία" (Αθ. 1945).

Νεότερα δείγματα:

Δυνναίος: Τραγούδια στον καιρο του σιγαν (ποιήματα), Ν. Υδρόκη 1969.

Περιοδικο "Τετάρτη διεθνής", Βρυξέλλες 1971,(πολυγρ.).

Μερικες προκηρύξες, πρόσκλησες σε έκθεση τέχνης, μικρα λογοτεχνικα κείμενα,ανάμεσα και ιδιωτικες επιστολες (ακόμα και στην καθαρέβουσα!).

Σημείωση. Στον παραπάνω καταχωριστικο πίνακα δεν περιλαμβάνουνται έκδοσες που τις βρίσκουμε στο βιβλίο του Χρ. Σαφείρη "Το μονοτονικο σύστημα" (σ.100) και δεν έτυχε να τις δούμε, κάθως και κάποιες γραφες του υποφαινόμενου, σκορπισμένα σε διάφορα έντυπα, που θα έπιαναν δυσανάλογο με το σημείωμα αφτο χάρο.

Καταλήγουμε στο ακόλουθο **συμπέρασμα**:

α) Η ιδέα του μονοτονικου καλλιεργήθηκε με νέα ορμη τα τελεφταία δέκα χρόνια.

β) Η ποικιλία των τρόπων γραφης (η άτονη δε μας ενδιαφέρει εδω) συντέλεσε στη έρεβνα, προκάλεσε όμως σύγχυση,που μπορει να οδηγήσει σε" αναστατικες περιπλοκες.

γ) Τη μεγαλότερη χρηστική επιφάνεια (κάτω πυκνότητα) παρουσιάζει η μονοτονική γραφη της Γ' κατηγορίας. Χάρη στην καθημερινή προβολή-της απο μεγάλες δημοσιογραφικες μονάδες το νόδο και παραπλανητικο αφτο σύστημα επιβάλλεται στα πλατια στρώματα των αναγνωστων και συναπόλουθα γίνεται εμπόδιο στη σωστη λόση της τονικης απλοποίησης (βλ. σχόλιο στο "Πνεβματικο ημερολόγιο" της κυπριακης εφημ."Ο ανεξάρτητος" της 16.1.78).

δ) Φαίνεται ότι η μονοτονικη γραφη βρήκε ιδιαίτερα πρόσφορο έδαφος στην Κύπρο. Είναι πολυ σημαντικο το γεγονος ότι το "φράδόξο" σύστημα υιοδετήθηκε απο τον ΕΜΟΚ και απο το περιοδικο "Οικογένεια και σχολέο", ενω ο τύπος της ΕΔΕΚ όλο και πιο συνειδητα τείνει να το εφαρμόσει. Βέβαιο σημαντικο είναι το παράδειγμα του βουλευστη Τ.Χατζηθημητρίου, που αμέσως το ακολούθησε ο συνάδελφός-του Πατρίκιος Παόλου

(Εσοιαλιστική έκφραση, 3.2.78). Επίσης το δελτίο της ΠΟΕΔ "Εκπαιδευτικος" θα καθιερόσει το μονοτονικο. Αναμφίβολα η πρωτοποριακη αφτη τάση θα μπει μια μερα θα συμβάλει στην πλατια εφαρμογη της μονοτονικης γραφης κι αρο την άλλη θα επηρεάσει την εξέλιξη στον ελλαδικο χαρο.

ε) Τέλος, δύο αφορα το σύστημα που ακολούθουν τα ΤτΡ, ανάγκη να τονιστει, ότι αφτο ξεκινα απο το "φράδόξο", για να ερεβνήσει τις δυνατότητες για κάποια παραπέρα απλοποίηση του τονικου και του ορθογραφικου-μας συστήματου. Οι "καινοτομίες" που προτείνει δοκιμάστηκαν παλαιότερα και βρίσκουνται μέσα στον κύκλο των "θειμτων" πραγματοποίησεων στον τεχνικο αφτο τομέα της γλώσσας.

Μάλμβ, 11 β' 1978 Μεσσβρινος

Ο κανόνες
του πανεπιστήμιου
της θεσσαλονίκης

1. Τα πνεύματα και η ποικιλία των τόνων καταργούνται. Μπαίνει μόνο ένα τονικό σημάδι (οξεία ή κουκίδα) στην τονισμένη συλλαβή των δισύλλαβων και υπερδισύλλαβων λέξεων. Παράδειγμα: «αλλ' ο μεν ουν ο πρ, ε ξε πι σ τ ο σ ύ ν, α γ α ν α κτ ώ, αλλα: ψ ο ς, π ε ς, ν α τ ο δ ε ε ς, π ρ ε ν κ α ν τ ο π ε ι ς, α ν β ρ ε ι.

2. Το αιτιολογικό γι α τ ι μένει άτονο, για να ξεχωρίζει από το ερωτηματό γ ι α τ ί. Παράδειγμα: "γ ι α τ ί δ ε μ ο υ ξ ε ρ ω ε ς; - γ ι α τ ι δ ε ν ε ί χ α κ α ι ρ ό".

Διαύλαμες λέξεις που με έκβαλμη ή αποκοπή γίνονται μονοσύλλαβες διατηρούν το τονικό σημάδι: λ ί γ' α π' ό λ α, π ε ρ' α π' α υ τ ά, ε ί ν' α ν ά γ κ η, μ έ σ' α π ό τ ο σ ύ τ ι, π ά ν τ' α ν ο ι χ τ ά, φ έ ρ' τ ο, κ ό ψ' τ ο.

3. Οι μονοσύλλαβες λέξεις δεν παίρνουν τόνο, εκτός από τις ακόλουθες εξαιρέσεις:

Το προπερεπτικό και το διαχωριστικό γ ι α, για να ξεχωρίζει από την πρόθεση γ ι α (γ ι ά κ ο ί τ α α ν έ χ ε ι κ α ν έ ν α γ ρ ά μ μ α γ ι α τ ι μ έ ν α· γ ι' υ π ό ε ν α ς γ ι ά ο ά λ λ ο ς).

Το διαζευκτικό ή, για να ξεχωρίζει από το ηθικό άρθρο η (ή η' ά ν ν α ή η Ε λ έ ν η).

Το ερωτικο μόριο μ ά, για να ξεχωρίζει απο τον αντιθετικό σύνδεσμο μ α (μ ά τ ο θ ε ό --- μ α τ ί μ π ο ρ ούσα να κάνω;).

Το δεικτικό ν ά, για να ξεχωρίζει από το τελικο να (ν ά τ ο β ι β λ ί ο π ου ή θ ε λ ε ς ν α δ ι α β ά σ ε ι ς ;).

Το ερωτηματικό π ο ύ, για να ξεχωρίζει απο τον αναφορικό που (π ο ύ π ή γ α τ ο π α ι δ έ π ου ή τ α ν ε δ ώ; επίσης: β λ έ π ο υ μ ά σ τ ε π ο ύ κ α ι π ο ύ).

Το ερωτηματικο π ώ ς, για να ξεχωρίζει από τον ειδικό σύνδεσμο π ω ς (φ ο β ά μ α ι π ω ς έ ε χ α σ α π ώ ς τ ο ν ε λ έ γ α γ ι ν).

Το ερωτηματικό τ ί, για να ξεχωρίζει από το (σπάνιο και ποιητικό) αιτιολογικο τι (τ ί ε π ε ς; - π ά ρ ε μ ε α π ά ν ο υ σ τ α β ο υ ν ά, τ ι; θ α μ ε φ έ ε ι ο χ ά μ π ο ς).

Το τοπικό και χρονικό ώ ς, για να ξεχωρίζει από το τροπικό ω ς (ώ ς ε δ ώ, ώ ς α ύ ρ ι ο - ω ς δ ή - μ α ρ χ ο ς).

Μια μονοσύλλαβη λέξη παίρνει το τονικό σημάδι, όταν δέχεται τον τόνο ενός σημαντικού τόπου που έμειν ε άτονος από αφαίρεση: μ ο ύ π ε ς, θ. 'λ ε ς, θ ά θ ε λ α, τ ό ' δ ω σ ε, ν ά ' ρ θ ε ι ς - αλλά: ν α δ ώ, π ε ς - μ ο υ, ν α ' ρ θ ε ι ς.

Διαύλαμση: Μονοσύλλαβοι θεωρούνται και μένουν άτονοι οι συνιζημένοι τόποι: γ ι α, γ ε ι α, φ ι ο ρ ό, (ν α) π ι α κλη. Προσοχή στη διάκριση: μ ι α (ώ ρ α) - μ ί α ε ί ν α ι (η λύση), δυο (ά ν θ ρ ω π ο ι) - υ π ά ρ χ ο υ ν δύ ο (α π ό ψ ε ι ς).

4. Τα μ ο υ, σ ο υ, τ ο υ, τ η ς, μ α ς, σ α ς και τ ο υ ς (ίντιτια ή αδύνατα τόπο της προσωπικής αντωνυίας) ενδονται με την προηγούμενη λέξη, στην οποία αναφέρονται, με ενωτικό /-/, για να μη συγχέονται με τα ομόφωνα-τους προκλιτικα: ο π α τέρ α ς-μ ο υ ε ί π ε, αλλά ο π α τέρ α ς μ ο υ ε ί π ε, ο Γι ά ν ν η ς α π ο μ έ σα-τ ο υ ε ί π ε, αλλά ο Γι ά ν ν η ς α - π ό μ έ σα τ ο υ ε ί π ε, π α ι δ έ-μ ο υ, φ ω ν έ ς-τ ο υ ς, χ α ρ τ ι-ά σ α ς, μ ε τ α Ε ί-μ α ς, ο γι ό ς-μ ο υ, έ χ α σ ε τ ο φ ω ς-τ η ς).

Παρατήρηση: Το ενωτικο /-/ δεν πρέπει να συγχέεται με την παύλα /—/, που ανήκει στα σημεία στίξης: "Ο Γιαννάκης-μας -αλλά τί να σε απασχολώ με τα οικογενειακά-μου...". Στη γραφομηχανή, αν δεν υπάρχει ειδικό σημάδι, η παύλα σημειόνεται με δυο ενωτικά, το ένα δίπλα στο άλλο /—/, αλλά σε απόσταση από την προηγούμενη και την επόμενη λέξη, όπως πρέπει να γίνεται και στα τυπωμένα κείμενα με την κανονική παύλα, ενώ το ενωτικό μπαίνει χωρίς απόσταση.

5.'Οταν δημιουργείται δεύτερος τόνος, σημειώνεται: ο ά ν ό ρ ω π ό ς-μ ο υ, δ ώ σ ε-μ ο ύ τ ο, α π ό δ ε ι - ξέ-τ ο.

Εκπαιδεφτικος Μεταρρυυιστικος Όμιλος Κύπρου: Στόχοι της παιδείας και κυπριακη πραγματικότητα. Λεφκοσία 1977.

Περιόδικο "Οικογένεια και σχολέο" (απο το τέφχος 37, Σεπτ.-Οχτ. 1977.

Γ. Σέρτης: Χρονογραφήματα στις εφημερίδες "Τα νέα" και "Ο ανεξάρτητος", 1977.

Κάτια Χατζηθημητρίου: Σημειόσεις ιστορίας της Κύπρου, (μαθήματα στο γυμνάσιο - πολυγραφ., για έκδοση).

Κίκα Πουλχεζίου: Δυο σειρες στρατιωτάκια, (παιδικο μυιστόρημα- χειρόγραφο, για έκδοση).

Μαρία Πυλιώτου: Οι περιπέτειες του Μονοσάνταλου, (παιδικο μυιστόρημα- χειρόγραφο, για έκδοση).

Στη **δέφτερη** κατηγορία:

Μιχάλης Φιορέτος: Ενώ τραγουδό τη χαράμου, (πολυτα, *Lund* 1958. (Προσωπικο τραγουδι-ποίημα, τονισμο - τριγωνίδιο ή κουκκίδα - σημειόνουνται και τα πνέβματα,που υποτίθεται ότι καταργόνται. Είναι "σύστημα" νόδο, που με την αντίχαση αφτη προκαλέι σύγχυση και κάθε άλλο παρα στη σωστη λόση ; οδηγεί.

Πάνος-Νικολάής Τζελέπης: "Ένας νεγρος. Αθ. 1971.

Δίον.Μαρκαντωνάτος: Στόχος,(ποιήματα). Λεφκοσία 1972.

Γιώργος Παναγιοτόπουλος: Κεκαρφαγίου (ποιήματα).Βόλος 1972.

Σχολικα κείμενα μεταφρασμένα απο το σουηδικο (Τα δόση κωνοφόρων δένδρων, Η στέππα, Η σαράβα). *Lund 1973.*

Βασίλης Ρώτας: Αυγούλα (τραγουδάκια, στιχοπλέγνιόα, μύθοι, με μουσική Νίκηφ. Θ. Ρώτα). Αθ. 1974.

Βασίλης Ρώτας: Βραδινο τραγούδι (ποιήματα), Αθ. 1974.

" " : ...παρά προστάτας νάχομεν...(ποιήματα). Αθ. 1974.

Θεόδ.Κ.Παπαλεξίου: Αλφαβητάριο, Μάλμβ 1974.

" : Το ελληνικό μου Βιβλίο.Μάλμβ 1974.

Χρ. Χρηστίδης: Πολιτικη Οικονομία,1971. (δοκίμιο μεταγραφης στη δημοτικη και πρόλογος). Αθ. 1974.

Χρ. Χρηστίδης: Ποινικος Κώδικας 1950. (δοκίμιο μεταγραφης στη δημοτικη, με πρόλογο). Αθ. 1975.

/Χρ. Χρηστίδη/ Το δύνταγμα της Ελλάδας της 9 Ιουνίου 1975. Επίσημο κείμενο και μεταγραφη του στη δημοτικη. (β) Αναφορα στην Α' Αναθεωρητική Βουλή, και πρόλογος Χρ. Χρηστίδη. Αθ. 1976.

Κώστας Μίσιος: Σεχαομένα (ποιήματα). Αθ. 1975. (Γραφη με άτονη γραφη).

*Α. Wonning: Β. Βλόχ: Nyggaesk verbex.*Κοπεγχάγη 1976.

Α. Wonning: Β. Βλόχ:: Nyggaesk grammatik oversigt . (Σύντομη νορβλ. γραμματική). Κοπεγχάγη 1977.

Βασίλης Παναγιωαγίου: Τα ορείπια (θέατρο). Θεσσαλονίκη 1977.

Προβλήματα μεταγλωττισμου στη νεοελληνική γλώσσα.(Ομιλίες στην Εταιρία Σπουδων Νεοελληνικου Πολιτισμου και Γενικης Παιδείας), Αθ. 1977.

Σ.Κ.Ε.Ε.: Για τον ελληνικο συνδικαλισμο.Βουβέλλες 1974.

Τα Τετράδια του Ρήγα

Εκδόθηκαν τα παρακάτω έργα. (Ο αστερίσκος δηλώνει εξαντλημένη έκδοση).

Βασική σειρα:

Μεσσβρινος: Η βασιλέα στην Ελλάδα. 1968, 31 σ.*
Κη'Λμαντος: Η ελληνική πνευματική και πολιτική ελευθερία. 1968, 47 σ.*
Ποιήματα της νέας Αντίστασης. 1968, 31 σ.*
Στ. Ζαράδης: Σύντομη ιστορική ανασκόπηση. 1969*.
Β' έκδ. 1977, 55 σ.
Α.Ν.Νενεδάκης: Ο κρητικός πόλεμος (1645-1669).1969,σ.54*
Στο δρόμο του κακου. 1969, 64 σ.*
Παύλος Καρολίδης: Ο αυτοκράτορας Ρωμανος Διογένης. 1970, 63 σ. + Δελτιοθήκη*
Θ. Παπαδόπουλος: Ζητήματα και μέθοδες της ζέρευνας σε ελληνική λογοτεχνία. Η ζέρευνα γενικότερο και ιδιότερο Ελληνισμο. 1971, 70 σ. + Δελτιοθήκη*
Μ. Βασχάλης: Για την αντίσταση. 1971, σ. 81*
Η Δίκη των τόκων. 1972, 92 σ.*
Μεσσβρινος: Η προδοσία γλώσσα. 1973, σ. 359.
Β' έκδοση (Αθήνα) 1974.
Το σοσιαλιστικο μανιφέστο του 1945, - και τρία κείμενα του Ν.Καζαντζάκη. 1974, 64 σ. + Δελτιοθήκη.
Δημοσσένης Δανιηλίδης: Η Κύπρος και η αγγλική μάσκα.1975, 53 σ. + Δελτιοθήκη.
Γυναίκα της Κερύνειας: Πρόσφυγας στον τόπο μου. 1975,53 σ.

Δογοτεχνική σειρα:

Δεύκιος Σαφειρίου: Σχεδον μηδίζοντες (ποιήματα). Λεφκοσία 1977, 64 σ. + Δελτίο ζ'.
Φοίβος Σταυρίδης: Απομυθοποίηση (ποιήματα). Λεφκοσία 1978.

Διάφορα:

Κωστής Παπαδόπουλος: Τουριστικος οδηγός(πολ)ση.1970,51 σ.*
Μεσσβρινος: Τα πρώτα αναγνωστικο-μου (σχολικο). 1974,126.

Για τόπους:

Μεσσβρινος: Σωστη δημοτικη (μικρος οδηγος για την καλη χρήση της δημοτικης)
Γιώργος Φ. Πιερίδης: (Δι)ηγήματα
Δι)ηγήματα του Μεγάλου Πρίμμου
Δημοσσ. Δανιηλίδη: Η νεοελληνικη κοινωνία και οικονομία (Β' έκδ.).

Τα Τετράδια του Ρήγα
Υπεύθυνος: *Λπζονίς Μγαλάκίδα,*
Falkmanagatan 5 A, S-217 62, Μαλmö, Sωέδε.
Κεντρικη διάθεση:
Βιβλιοπωλείο "Ενδοχώρα", δόλμνος 62,Αθήνα 135.
Για την Κύπρο:
Ιόλλος Θεοδωλίης, Τ.Κ. 1492, Λεμεσο.

Η δελτιοθήκη αφτη ανήκει στην Εποχή Δ/19 του ΤτΡ.